

NOVA NORMATIVA

Els quioscos tradicionals miren el futur amb més optimisme pàg 3

ESPORTS

Manuel Royo, expreparador físic de la UE Sants: "Sense passions la vida seria avorrida" pàg 20

líneasants

19 anys

Núm. 474 · 7/9/2022 · liniasants.cat

Ja era hora

Sants viu amb emoció la Festa Major del retorn a la normalitat pàg 9

Fotos: Districte de Sants-Montjuïc

**ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS**

home homing

**vidres • miralls
claraboies • alumini**

**projectes integrals
l'execució d'obra**

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

**SANTS
TEATRE**

C/Antoni de Capmany, 72
(Al costat Plaça de Sants)
Tel. 933325037
www.ccsants.cat

DIUMENGE 18 SETEMBRE 18 h

GRUP TEATRE A L'OMBRA
presenta

EL METGE A GARROTADES

de Molière

Venda anticipada de localitats a secretaria de
dimarts a divendres de 17 a 20 h i a www.ccsants.cat

DIUMENGE 25 SETEMBRE 18 h

EL GUATEQUE GOLDEN YEARS

Reviu en directe els grans èxits
dels daurats anys 60 i 70

Venda anticipada de localitats a secretaria de
dimarts a divendres de 17 a 20 h

CONCERT PER A VOSALTRES 2

SEMPRE JOVES !!

Reviu en directe els grans èxits
dels daurats anys 60 i 70

A Federació d'Ateneus
de Catalunya

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

XTAC
BARÇA DE TEATRES
D'ATENEUS
DE CATALUNYA

Mercat de Sants

Venda de localitats

entràpolis!
venda d'entrades online

La segona vida més esperada

» El consistori ha acordat amb els quioscos tradicionals l'ampliació del seu catàleg de productes i serveis
 » El sector aplaudeix la mesura perquè suposa un pas per sobreviure després d'aguantar diverses crisis

Alba Losada
BARCELONA

Margarita Céspedes fa 22 anys que està al capdavant del quiosc de la plaça del Mercat del Clot. No ha tingut les coses fàcils en un sector que l'obliga a aixecar la persiana del negoci cada dia de la setmana i que fa molts anys que està en crisi. Res d'això, però, li treu ara el bon humor. Torna als clients les salutacions afectuoses que li fan i dona llaminadures als gossos que passen per l'establiment. "El millor d'aquesta feina és el tracte amb la gent", diu.

Una de les raons que alimenten els ànims de Céspedes, que també és presidenta de l'Associació de Professionals de Venedors de Premsa de Barcelona i Província, és l'acord al qual el seu sector va arribar el passat mes de juliol amb l'Ajuntament per ampliar el seu catàleg de productes i serveis. Es va establir, entre altres, que entre el que queda de 2022 i el 2023 també podran tenir guixetes de distribució de paqueteria, punts de recàrrega de bateries elèctriques i instal·lar caixers automàtics i antenes de la xarxa 5G, entre altres. Tal com van dir des de l'Ajuntament després de l'acord, l'objectiu d'aquests canvis és "protegir els quioscos davant la crisi de la premsa escrita, les conseqüències de la pandèmia i la crisi global".

Aquestes mesures, però, han trigat força a arribar. Segons assenyala Céspedes, l'Associació de Professionals de Venedors de Premsa les demanava des de fa quatre anys amb la finalitat, simplement, de blindar al màxim possible la seva supervivència. "Ens ajudaran molt, ja que sense elles els quioscos hauríem mort en cinc anys", assegura.

Els quioscos podran vendre cafè, acollir guixetes de distribució de mercaderies i instal·lar caixers automàtics, entre altres. Foto: Línia

LA CRISI

Aquesta quiosquera explica que els orígens de la crisi, que s'ha fet més que evident en la darrera dècada, es remunten al 2008, amb l'esclat de la crisi financera i l'auge de la premsa digital. L'arribada de la pandèmia, afegeix, va empitjorar encara més la situació. Després, la guerra d'Ucraïna i la inflació que va començar fa uns mesos a amenaçar l'estabilitat econòmica d'Europa van acabar d'enfonsar-ho tot. "Ara han baixat encara més les vendes perquè la gent té por i no vol gastar", alerta. "Un diumenge ara és com un dia qualsevol d'entre setmana", afegeix.

Aquest progressiu deteriorament el corrobora un altre treballador del sector, Jaume Borràs, que fa 35 anys que porta el quiosc que hi ha als peus de l'Arc de Triomf. Tot i això, admet que ell ha anat aguantant perquè no té al-

tres treballadors i està en una bona ubicació. En canvi, indica, els que estaven en zones que no són de pas ni d'estada per als vianants, com la Gran Via, són "els primers que van tancar". "Més d'un establiment se salvarà amb les noves mesures", pronostica.

Tornant a l'acord, és important que l'ampliació del catàleg de productes també contempla que els quioscos podran vendre cafè i menjar envasat. Per als dos quiosquers, però, això no suposarà un augment en la facturació, ja que tenen al seu voltant bars que ofereixen aquest servei. Com a molt, diu Céspedes, ajudarà els que estan a les zones més turístiques. És per això, recalca, que els nous quioscos que han sorgit en els darrers anys, com News&Coffee o Good News, on s'ha venut des del començament cafè, premsa generalista i revis-

tes alternatives, no suposen per a ells una competència real.

L'ALTRE MODEL

El fet que News&Coffee i Good News hagin, per exemple, venut cafè quan no estava permès, va fer que l'Ajuntament els obrís fa temps expedients informatius demanant que s'ajustessin al plec de la concessió. "Encara estan en curs i està pendent veure si s'arxivaran o acabaran amb sanció", afegeixen des del consistori. Per part seva, però, un dels fundadors de News&Coffee, Pablo Pardo, assegura que a ells no se'ls ha posat cap sanció, però "a altres empreses sí".

Més enllà d'aquest fet, Pardo destaca que el primer quiosc del nou model que va aparèixer a la ciutat va ser de la seva empresa. Va ser el desembre del 2019 al passeig de Sant Joan amb Ausiàs

March. Allò només va ser el principi. En tot aquest temps, afirma, s'ha anat expandint a la plaça de la Vila de Gràcia i a les avingudes Diagonal i Paral·lel. També ha trobat lloc a Madrid, València i, fins i tot, a França. El seu objectiu? Tal com assegura Pardo, adaptar el sector als temps actuals. "Som els quioscos del futur. Els tradicionals continuen oberts perquè la gent que hi treballa necessita la jubilació, però no perquè siguin sostenibles", indica.

Aquestes paraules es veuen reflectides en el que, fa uns anys, va impulsar Pardo a muntar el primer de tots aquests negocis: veure com el quiosc del passeig de Sant Joan feia temps que estava tancat i ningú li donava una nova vida. Al final li va donar ell sense saber si el seu destí seria millor que els seus predecessors o no més seria temporal.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Espai Línia: un espai per a la proximitat

per Xavier Marcé, regidor de Turisme i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona i del Districte de Nou Barris

Foto: Línia

Habitualment aprofitem la possibilitat d'escriure en un mitjà per parlar del que succeeix a la ciutat. El mitjà esdevé un instrument relacional entre l'autor i aquells que tenen a bé llegir-lo sense que existeixi la necessitat de sentir-hi una especial afinitat personal ni una gran complicitat ideològica. Els mitjans són, tot i que en perill real d'extinció, realitats fixes imprescindibles per poder opinar i debatre idees i projectes.

Malgrat tot, de vegades, poques però algunes, qui esdevé idea i projecte és el mateix mitjà, i val la pena dedicar-li unes paraules per agrair-ho. Vet aquí que això succeeix quan *Línia*, a saber amb quins esforços personals i probablement amb quins deutes igual de personals, obre un local fantàstic al centre de Barcelona per trencar les dinàmiques pròpies (en paper o digitals) d'un mitjà de comunicació i esdevenir un espai físic de diàleg, exposició i debat.

Efectivament, *Línia* ha obert Espai Línia, en una operació pràcticament inèdita, on es pretén donar veu als barris de la capital –i també de les ciutats de la vora de Barcelona– i acollir tota mena de polítics, savis i activistes socials i culturals per parlar de la ciutat, dels seus somnis i dels seus problemes més enllà de la còmoda reflexió escrita.

La proposta de *Línia* és tan riscosa com assenyada perquè parteix de la necessitat de transformar la funció de la comunicació de proximitat, paraula que en múltiples escenaris (premsa, comerç, cultura...) esdevé tan atacada com desitjada, tan in-

certa com suggerent, tan antiga com plaent. La proximitat és, en aquest sentit, la descendència orfe de les noves tecnologies i de la transició digital: heus aquí les xarxes socials, tan a prop i tan lluny.

Espai Línia és un local, un espai físic, un equipament, un lloc per trobar-se, per exposar, per debatre, per presentar, per dialogar. Però si això ja és important perquè un mitjà dedicat a la comunicació de proximitat (és una emblemàtica coincidència que un mitjà de proximitat ens vulgui apropar físicament) proposi dedicar-hi els seus esforços i re-

Espai Línia és el paradigma de la proximitat en el terreny dels mitjans de comunicació

curiosos, encara ho és més perquè se sustenta en un projecte solvent: rellegir la ciutat des de la perspectiva, sovint ignorada, dels seus barris. I és que a Barcelona vivim excessivament pendents d'unes percepcions massa centralitzades i mediatitzades per les grans xarxes de comunicació.

Que la veu i les problemàtiques dels barris de Barcelona i també de l'àrea metropolitana tinguin un altaveu és, avui dia, un fet transgressor, no tant perquè estiguin mancades de governança, que la tenen, sinó perquè ho estan de lideratge i de presència prestigiada al debat públic. Hi ha desenes de qüestions

–el turisme, la mobilitat, la contaminació, l'economia i el treball, per exemple– que els falta mirada polièdrica o que s'acompanyen de reflexions sucursalistes. Què hi tenen a dir els veïns de Nou Barris envers la mobilitat, els de Sant Andreu envers el turisme o els de Sant Martí envers la cultura? En realitat no ho sabem, més enllà, és clar, de les estructures polítiques o del món associatiu en xarxa.

Si un mitjà s'adreça a cada ciutadà, sembla just que li vulgui donar veu de totes les maneres possibles, i si fos possible, amb plena consciència que la té. D'això va la proximitat: de saber exercir el dret a participar defugint l'anonimat i la còmoda tranquil·litat dels *likes* o de les reprovacions automàtiques.

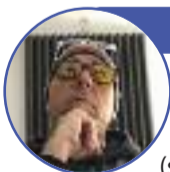
Espai Línia és el paradigma de la proximitat en el terreny dels mitjans de comunicació. Una aposta tan valenta com incerta, perquè al risc del manteniment econòmic cal afegir-li la voluntat còmplice de tots els que els toca apropar-s'hi per anar-hi a dir la seva. La proximitat, oi que sí, no és només una botiga a prop de casa. Un mitjà que ens parla del que succeeix al barri o una tele municipal pagada entre tots també és la irreductible voluntat de mantenir viva una determinada manera de relacionar passat i present, de ser-hi cada dia, de debatre i rebatre amb el veí i la veïna.

Línia ha demostrat tenir les idees ben posades. Ara cal demostrar que tots plegats som d'una pasta similar convertint aquest espai en un referent de la premsa local.

Aquí es piula

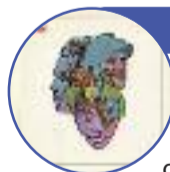

El Twitter en paper

@redperill

Em fan 'gràcia' aquest nou tipus de *segurates* (samarreta on posa 'control') que vigilen les Festes Majors i tota l'estona estan *en plan ALERTA* en situacions on la violència latent més propera és la temperatura o un *xistemo*. La majoria (ex?) feixistes, a més. Sobretot el mentó ben alt!

@NadieVolante

És un escàndol veure com funciona l'endogàmia musical als festivals de Catalunya. No són festivals, són una franquícia com un puto Burger King. Hi ha un munt de grups que canten en català dins d'escenes *underground* i els estan menystenint. Espremeu-vos una mica més els cap, *osti!*

@ArgerichJaume

Quants diners deixen realment els creuers? Segons un estudi fet a Bergen, el 40% dels passatgers no baixen a terra i la meitat dels que ho fa gasten menys de \$25. No està clar que l'impacte econòmic justifique l'ambiental i cedir-los localitzacions *prime*.

@apunte

Obrim un meló: no té ni cap ni peus que pràcticament la meitat d'un dels pocs grans parcs del centre de Barcelona, el de la Ciutadella, estigui ocupat per un equipament com el Zoo. Això en paral·lel al debat del benestar animal, etc. Però el tema urbanístic *per se* és sagnant.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (districtes de Barcelona), Gerardo Santos (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga

Dipòsit Legal: B 10856-2003

García (Vallès), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Abarka

La cooperativa gastronòmica Abarka, que promou la inserció laboral entre persones migrants i racialitzades, està tirant endavant el projecte Obrador Mancomunitat de Sants. L'objectiu és acollir diferents projectes d'economia social.

pàgina 9

FM Sants

La Festa Major de Sants, celebrada entre el 20 i el 28 d'agost, va ser possible gràcies a la feina de la Federació de Comissions de la Festa Major de Sants. Des de l'entitat celebren que, per fi, es va gaudir de les festes amb normalitat.

pàgina 9

Ajuntament

L'Ajuntament ha apostat per portar el verd al barri de la Marina del Prat Vermell construint-hi un gran pulmó: el parc de les Tretze Roses. Aquest nou punt central del barri tindrà dos prats, dos jardins i una àrea infantil, entre altres espais.

pàgina 9

Safata d'entrada

La set de l'aigua

per Francesc Reina

Foto: Pexels

L'aigua és una metàfora del temps, comentava Borges. S'escriu "eternitat" en llengua xinesa. Estem fets de núvols, cantava Pablo Guerrero. D'aigua per tot arreu. Com tot allò que mengem. Com aquesta naturalesa imprescindible que ens envolta, mirall d'un lloc sa i just.

Però ara s'està ofegant. El malbaratament, des de l'àmbit domèstic fins a l'agricultura intensiva i il·legal, fereix de mort les llacunes i els deltes, mars menors i transvasaments. El creixement sostenible és un tòpic publicitari –pur màrqueting–, denunciava José Luis Sampedro. Perillosament titllat d'ecològic, accelera les desigualtats i abarateix allò humà amb camuflada planificació autoritària. Amb el seu conductisme tecnològic i depredador, socialitza les pèrdues amb els estats. El nou feixisme, advertia Orwell, es vestirà amb banderes de llibertat. Després d'una desinformació gens ingènua, es desplega un repertori d'agressions molt concretes de les quals ens assabentem poc. Centenars de problemes amagats entre les seves moltes habilitats: es gasten milionades a pagar mitjans de comunicació perquè parlin bé de les seves activitats, les més con-

taminants. Inverteixen en reputació mentre tapen els seus desfalcs consentits: avaries a les conduccions, pous il·legals, embassaments que destrueixen... La veritat més gran convertida en mentida.

La realitat més assedegada d'aquest planeta ha extraviat el mateix sentit de la vida. Torturada durant dècades, segrestada, enverinada, mercantilitzada i saquejada, l'autèntica set és la que veu com s'assequen els paisatges. Com es van perdent les oportunitats. L'aigua té set de democràcia, de transparència, de llibertat, d'usos ajustats a les necessitats de la població i no al daltabaix de les especulacions permeses i que només s'embutxaquen uns quants.

Ja gairebé tot té set. La més assedegada és l'aigua mateixa. Donem de beure a aquest miracle que pensa, insisteix Joaquín Araújo. Que somia una civilització intel·ligent que substitueix la poca traça de la ment grisa pel verd oxigen. L'aigua

que discorre pels rius i que impregna les arrels dels boscos és infinitament més important i més productiva que qualsevol que estigui sotmesa. Trobar-la serà invertir en consciència per arribar a ser feliços. Donar-li de beure serà una bona idea perquè ens regali altres futurs que sentin i recordin.

Precisem líders que sàpiguen posar en bon resguard aquest poder i, per tant, defensar-nos de les injustícies. Stefano Mancuso proposa que l'organització de les plantes és un gran model polític a seguir. Sí, nous lideratges que ens portin altres fórmules d'abundància creativa, solidària en les relacions, les cures i l'intercanvi de sabers per tocar la dignitat.

A mitjans del segle passat, als cercles intel·lectuals hi havia qui, com Einstein o Fermi, temien les limitacions que la ciència pogués tenir per fer-se comprendre. Quan s'arriba a aquest punt, reflexionaven, només en queda la poesia.

Línia Sants no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

El + llegalit

líneasants.cat

- 1 *La cultura mexicana torna a conquerir la ciutat*
- 2 *Busquen els responsables d'una agressió homòfoba a les festes de Sants*
- 3 *Barcelona com mai l'has vist*
- 4 *La Festa Major més esperada*
- 5 *L'ampli repertori musical que vol animar la Festa Major*

A les xarxes

#DretsViolats

#SenseVaga

#Kirchner

@JaumeAeRos: Allò que tots sabíem ho ha dit l'ONU avui: eren presos polítics, ara en llibertat sota la condició de portar-se bé, inhabilitats per anys.

@324cat: Els sindicats docents signen un acord unànim amb Educació que permet començar el curs sense convocatòries de vaga.

@xavidomenech99: L'individu que va intentar matar Cristina Kirchner a l'Argentina és un neonazi brasiler. Creixement i extrema perillositat del neonazisme al Brasil.

Nosaltres, els turistes

per Xavier Godàs

El 2019, l'any de referència de la plenitud del turisme, pel món es varen bellugar 1.500 milions de turistes, cosa que, comptant que som uns 7.750 milions de persones residents al planeta, representa una xifra espectacular. Tinguem en compte que el 1950 els turistes eren uns 25 milions.

I és que els turistes no són només els que venen de fora. Resulta que també ho som nosaltres. Un exemple: segons dades de l'INE, durant el primer trimestre de 2022 els residents de l'Estat varen fer 31,1 milions de viatges. D'aquests, un 41,1%, uns 13,2 milions de desplaçaments, foren justificats per l'oci i les vacances. Durant el 2021, els catalans van dur a terme uns 6,1 milions de viatges, pel cap baix. Els números finals de 2022 segurament seran encara més elevats. Així mateix, el turisme és un motor econòmic nacional: a la regió metropolitana de Barcelona, el 2019 hi havia 27.164 empreses dedicades al turisme, que ocupaven més de 305.000 persones. El mateix any, l'activitat turística representava el 6,5% del PIB català.

Podríem dir que el turisme és el moviment de masses prototípic del segle XXI. Durant el segle XIX i ben bé dos terços del XX, per moviments de masses enteníem les principals mobilitzacions polítiques. Ara, en canvi, hem de pensar que els principals moviments de població amb un propòsit definit fan referència al consum d'oci.

Però, amb tot això, el que a mi m'interessa destacar és que participem del turisme que patim. No és honest creure que els turistes són els altres, quan ens hi entrebanquem allà on vivim, mentre nosaltres mateixos sovint som qui fa entrebançar els residents d'altres contrades. Per tant, la massificació turística és un fet estructural que perviurà. Perquè si en una setantena d'anys hem passat de 25 milions de viatges a uns 1.500, això és a causa de la democratització de l'oci. És a dir, és conseqüència d'un guany popular en la millora de les condicions de vida. Fixem-nos en el fet que qui viatjava per plaer en la meitat del segle XX era una minoria molt selecta. En canvi, ara molta més gent es mou entre una gran diversitat de capacitats de consum.

El sociòleg Pierre Bordieu teoritzà sobre com les classes benestants delimitaven en les seves pràctiques d'oci una barrera de distinció per damunt de les classes populars, en una lluita aferrissada per mantenir la distància respecte de les masses. Aquesta dis-

tinció ara es troba àmpliament desdibuixada. Si bé és cert que combinar unes vacances amb la pràctica del golf en un resort no és precisament una activitat popular, també és veritat que, no gaire anys enrere, esquiar era de rics i, en canvi, actualment cal fer cua per baixar una pista. El fet transcendental de tots aquests anys en què el turisme pren volada és que cada cop més gent al món ostenta temps i, com a mínim, una certa capacitat de consum per destinar a l'oci. La reglamentació de les condicions de treball i la configuració de l'estat del benestar contribueixen decisivament a concebre el descans i el lleure com un dret. Disposar de dies festius i de vacances pagades catapulta el consum durant el temps lliure de treball. Llavors, si el temps d'oci és un dret, podríem dir que tenim dret a ser turistes?

Foto: Pexels

El mercat del lleure i, per tant, del turisme, es diversifica per amollar-se a les diferents capacitats econòmiques dels consumidors. No tothom podrà gaudir d'una quinzena de vacances culturals a Nova York, però sí, poc o molt, de platja i sol, de pujades a cims, de visites als gorgs de moda, d'excursions silvestres i d'abraçades als arbres; de passejades i de compres per boniques ciutats i viles de postal o de nits de festa ininterrompuda. Al damunt, mòbil en mà, nosaltres mateixos som capaços de descobrir per a altres llocs fins ara força desconeguts i poc concorreguts. Només cal que ubiquem la foto que ens hem fet per a Instagram. En resumits comptes, tant qui no calcula què gasta com qui compta el darrer centímetre per invertir estan units pel moviment de masses turística.

El que també és un fet és que aquesta massificació col·lideix amb la qualitat de vida dels residents de

les viles i ciutats marcades pel turisme, i amb la preservació dels entorns rurals i naturals més emblemàtics. Aquesta col·lisió desencadena conflicte social. Perquè la massificació ha comportat segregació territorial urbana a favor de l'especialització en usos turístics, tot provocant confrontació d'interessos amb els veïnats a causa de l'encariment de l'habitatge, de la magnitud i intensitat de moviments a l'espai públic, del declivi del comerç tradicional i, massa sovint, de la generació d'ocupació estacional i precaritzada.

Les mesures correctives contra els efectes perniciosos del turisme són necessàries, però per gestionar aquest moviment, no per evitar-lo, perquè ja hem dit que perdurarà i la gent és lliure de fer el turista. El problema és que és complicat fer virar una política turística crematística cap a una de sostenible: hi ha massa llocs de feina en joc. En qualsevol cas, els ajuntaments ja són l'administració que fa aterrar el canvi necessari, tant a un nivell estratègic com de gestió: limitant la capacitat hotelera perquè no sigui expansiva, determinant preus per a les estades i les visites a determinats espais i llocs, intervenint en política urbanística per preservar la mixtura d'usos i l'habitatge residencial, administrant els moviments excursionistes en entorns naturals, col·laborant amb les noves iniciatives empresarials que conceben la seva activitat en clau de sostenibilitat, respecte i contribució a les dinàmiques naturals i socials del territori... Estem d'acord que costa veure els canvis implicats en aquestes polítiques, però en la mesura que són importants i estructurals requereixen temps.

Per acabar, és interessant retenir que, si bé el moviment turístic és massiu, vivim encerclats per una època en què fem bandera de les experiències personals autèntiques. És una paradoxa: som molts fent les mateixes coses prenent ser únics. Com acabem de concebre què és una experiència personal singular és un misteri. Perquè, per exemple, se m'escapa com de singular per a un mateix pot ser fer-se una selfie a la Pica d'Estats després d'haver fet cua per arribar-hi, com tants altres. El cas, però, és que fora bo aprofitar aquesta tendència a la introspecció plaent individualista per vincular el plaer de l'experiència turística al respecte per l'entorn que es trepitja i les comunitats que es visiten. Convindria que els operadors turístics consideressin aquest tret característic de la nostra present cultura i l'aprofitessin com a factor de civilització.

Les millors perles

Una nedadora sorprèn el món imitant Michael Jackson. Es tracta de la russa Kristina Makushenko, que ha penjat un vídeo a les xarxes on se la veu fent el famós moviment de ball Moonwalker ni més ni menys que sota l'aigua. S'ha fet viral.

La imatge d'un cavall rescatat amb helicòpter no és habitual. Ha passat a Sora, Osona, on l'animal va caure en una rasa i va passar-hi la nit en companyia dels seus amos fins que va ser rescatat. Una història que ha acabat bé.

Tens 17.000 euros per gastar-te en un formatge? Això és el que ha pagat Iván Suárez, propietari del restaurant El Llagar de Colloto (Astúries), per un Cabrales de Francisco Bada C. B., estrella del certamen d'aquest famós formatge.

T'imagines passar-te més de 300 dies sol al mar, en un vaixell antic i sense aparells electrònics? Aquesta és l'aventura que emprendre enguany el català Aleix Sellés, que farà la volta al món en solitari i a la vella tradició.

Imatge cedida a l'ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Més transport públic

per Janet Sanz, tinenta d'alcaldia d'Ecologia, Urbanisme, Infraestructures i Mobilitat de l'Ajuntament de Barcelona

Foto: Pexels

Quan l'alcaldessa Ada Colau va proposar la reducció del 50% del preu del transport públic per fer front a la crisi energètica, molts van dir que una rebaixa així era impossible. Ara, encara no uns mesos després, s'ha demostrat que sí que era possible: de setembre a desembre la T-Usual costarà 20€ menys i la T-Jove 40€ menys. Ambdós abonaments redueixen el seu cost a la meitat, mentre que la T-Casual costarà un 30% menys.

Davant de l'actual emergència econòmica i climàtica, rebaixar temporalment el preu del transport públic era una mesura imprescindible. Primer, perquè és la manera d'evitar que les persones treballadores pateixin les pitjors conseqüències de la inflació i de l'augment del preu dels carburants. Segon, perquè demostra amb fets que la justícia social i la lluita contra el canvi climàtic han d'anar de la mà, i envia un missatge contundent: paga més qui més contamina. Tercer, i últim, perquè no estem davant d'un problema puntual sinó d'una crisi profunda, provocada per la dependència energètica del petroli i del gas, i només podrem canviar aquesta situació si totes les administracions aposten per una mobilitat descarbonitzada i pública.

Barcelona creu en el transport públic i treballa per millorar-lo amb mirada metropolitana i de país. Ho hem demostrat impulsant la rebaixa dels abonaments i congelant els preus en el pitjor moment de la pandèmia. Ho hem demostrat amb la connexió del tramvia per la Diagonal, que estalviarà l'entrada de 12.000 vehicles diaris a la ciutat, connectarà nou ciutats i guanyarà més de 200.000 nous usuaris. Ho hem demostrat amb l'ampliació de 60km de carril bus, consolidant la xarxa ortogonal i posant en marxa el bus a demanda a Torre Baró, a Montbau i a la Vall d'Hebron. Ho hem demostrat duplicant els quilòmetres de carril bici, creant 95 noves estacions de Bicing per arribar als barris sense cobertura i introduint 100 bicicletes elèctriques per afavorir els barris de muntanya.

No per casualitat, l'any 2023 Barcelona serà capital mundial del transport públic i l'any 2026 capital mundial de l'arquitectura. La transformació urbana que ja estem impulsant amb el pla Superilla Barcelona ha con-

vertit la nostra ciutat en un referent internacional en la lluita contra el canvi climàtic: a la cimera del clima de Glasgow, Nacions Unides posava el model Superilla com un exemple a seguir per a la resta de ciutats del món. I una part essencial d'aquest model és tenir una xarxa de transport públic ràpida, eficient, amb capacitat i facilitat d'ús, que arribi a tots els racons de la ciutat i millori la mobilitat per anar a treballar, a comprar o a portar els nens a l'escola.

Però per avançar cap a un entorn urbà més saludable, més verd, més amable i amb un aire més net cal una revolució de la mobilitat que va més enllà de la nostra ciutat. L'impuls de Barcelona ha visibilitzat els dèficits històrics i els incompliments sistemàtics de la resta d'administracions i ara n'està accelerant els canvis. Necessitem més i millors Rodalies, amb actuacions que tinguin un impacte immediat, com l'ampliació de les andanes d'Arc de Triomf, que permetrà augmentar un 30% la capacitat dels trens. Necessitem que les estacions de la Sagrera i Sant Andreu Comtal no s'aturin. Necessitem que, després de 15 anys de retard, les obres de la línia L9 accelerin per tal d'obrir progressivament les estacions acabades, de Lesseps a la Sagrera. Necessitem que el corredor mediterrani segueixi a la velocitat actual, que ha avançat més en els últims dos anys que en l'última dècada.

Amb més de mil morts prematures anuals per contaminació i dades preocupants sobre els efectes del soroll dels cotxes en el desenvolupament cognitiu dels nens i nenes, la transformació de Barcelona no es pot aturar. En lloc de llençar diners en infraestructures antiquades, fent més carrils d'autopista o ampliant l'aeroport del Prat, necessitem una mobilitat adaptada als reptes del segle XXI, innovadora i sostenible.

Barcelona és la garantia que tot això passi, tant per la feina que estem fent a la ciutat com per la implicació i el nivell de col·laboració amb la resta d'administracions. És el que avui ens està demanant Europa i és el model que ha convertit Superilla Barcelona en un referent mundial de transformació urbana: una ciutat propera amb els barris ben connectats, on les persones i no els cotxes siguin les protagonistes.

“

Per avançar cap a un entorn urbà més saludable, més verd, més amable i amb un aire més net cal una revolució de la mobilitat que va més enllà de la nostra ciutat.

L'impuls de Barcelona ha visibilitzat els dèficits històrics i els incompliments sistemàtics de la resta d'administracions i ara n'està accelerant els canvis

”

Flaixos

@VictorAll4U: Amb tots els meus respectes, no sé jo si l'expressió "història VIVA" és la més adient per al titular d'un obituari.

@pol_urbano: He tenido una relación abierta de dos años y la verdad que lo único que cambiaría es: saber que estaba abierta.

@alexastre83: Entrenador amb cara i ulls, planificació esportiva, idees clares i un mercat de fitxatges impecable malgrat la situació heretada. Enhorabona, Barça!

El passat 12 d'agost va morir Arnaldo Farré, exprofessor dels Maristes de Sants-Les Corts que va abusar fa anys d'alumnes de l'escola. Ell mateix va reconèixer a una de les seves víctimes que l'havia violat durant sis anys.

La Festa Major fa tornar l'esperit més festiu a Sants

» Actes, guarnits i homenatges a Núria Feliu marquen la celebració

» Celebren que l'esdeveniment va tornar, per fi, a la normalitat

TRADICIÓ ▶ El barri de Sants es va tornar a vestir de Festa Major entre els passats 20 i 28 d'agost. No van ser unes festes corrents, sinó les primeres que es van celebrar amb normalitat des de l'esclat de la pandèmia, la qual cosa es va evidenciar en els sopars populars, concerts, balls, activitats infantils, correfocs, castellers i altres actuacions de cultura popular que van retornar el goig al barri. Així ho celebra el vicepresident de la Federació d'Associacions i Comissions de Carrers de la Festa Major de Sants, Pol Bridgewater: "El balanç és molt positiu, el veïnat va participar molt i va venir gent d'arreu de la ciutat i de fora".

Com cada any, el pregoner va tenir un paper clau durant el tret de sortida. Enguany va anar a càrrec d'una persona que ha tingut una gran transcendència en la vida política de Catalunya: Elies Campo, l'enginyer santenc que va destapar el cas d'espionatge a líders independentistes, per part del software Pegasus: 'Catalangate'. Pel que fa al concurs de carrers guarnits, el carrer Alcolea de Baix va quedar el primer amb una decoració que es deia *La biblioteca perduda*. A més, també es va emportar el premi al millor sostre. El segon guardó va ser per al carrer Finlàndia, que recreava l'univers del *Petit Príncep*, i el tercer va ser per a la plaça de la Farga i el carrer de Rossend Arús, on hi havia unes caves en les quals es podia trepitjar raïm. Amb relació als carrers guarnits, que també van acollir actes de la Festa Major, Bridgewater ma-

Les festes es van celebrar entre el 20 i el 28 d'agost. Foto: Ajuntament

nifesta que "el retorn a la normalitat" hauria de servir perquè es consolidin els actuals carrers i se n'hi puguin afegir d'altres en els pròxims anys.

D'altra banda, com no podia ser d'una altra manera, també es van celebrar actes d'homenatge a la cantant santenca Núria Feliu, que va morir el passat 22 de juliol amb 80 anys. Per als veïns, era molt més que una artista, també era una veïna que va lluitar per fer del barri un lloc millor. Entre altres, va organitzar festivals per recaptar diners per al Centre Social de Sants.

LGTBIFÒBIA

Maluradament, durant les festes es van produir dues agressions LGTBifòbiques. Tal com va denunciar l'Observatori Contra l'Homofòbia (OCH), una d'elles va tenir lloc el passat 28 d'agost, quan un grup de joves en van agredir un altre mentre li cridaven "maricon" després de fer-se

un petó amb un altre home. L'altra agressió va tenir com a víctimes una parella de dones lesbianes durant la Festa Alternativa de la Festa Major. Tal com va denunciar l'Espai Feminista de Sants, un grup de nois les va insultar i, quan elles els hi van respondre, les van agredir amb ampolles de vidre. Van acabar amb diverses ferides.

FESTES DE LA BORDETA

Entre els passats 1 i 4 de setembre el barri de la Bordeta també va estar de Festa Major. El pregoner va anar a càrrec de la mateixa Comissió de Festes, que va commemorar el 40è aniversari de les festes, i més de 80 carrers van acollir activitats per a totes les edats i perfils de persones. Algunes d'elles van ser una xocolatada, jocs de taula, una fideuà popular, discjòqueis i focs artificials, entre altres activitats que van omplir el barri d'una vida que feia molt temps que no es veia.

Arrenquen les obres del parc de les Tretze Roses

LA MARINA ▶ El barri de la Marina del Prat Vermell tindrà un gran pulmó verd de gairebé 21.000 metres quadrats que ja s'ha començat a construir: el parc de les Tretze Roses. Les obres van començar fa pocs dies mentre continua la fase d'urbanització del sector tres del barri i es trobarà entre els carrers Pontils, Uldecona, Cal Cisó, Ferro i Arnès.

Pel que fa als diferents espais del parc, tindrà dos prats i dos jardins i una plaça central que servirà d'espai de trobada i mirador dels dos prats. Totes elles estaran

connectades. Això no és tot. També és important destacar que hi haurà una àrea de jocs infantils, d'uns 200 metres quadrats, un total de 233 arbres i bancs i cadires que convidaran als veïns a gaudir d'aquesta nova zona verda.

EL NOM

El nom de les Tretze Roses té una important càrrega històrica, ja que fa referència a les tretze noies afusellades pel règim franquista quan la Guerra Civil ja havia acabat: el 5 d'agost de l'any 1939.

Preparen un projecte a Sants a favor de l'economia social

La cooperativa Abarka està darrere del projecte. Foto: Twitter (@SantsCoop)

ECONOMIA ▶ La cooperativa gastronòmica Abarka impulsada per persones migrants i racialitzades, que promou la inserció laboral entre altres persones migrants i racialitzades, està tirant endavant el projecte Obrador Mancomunat de Sants.

El seu objectiu és acollir diferents projectes d'economia social i solidària del barri i, així, aconseguir, entre altres, que creixin les aliances en aquest àmbit. Tal com han manifestat a Twitter, volen que hi hagi diversitat de projectes: "Davant de

la crisi, infraestructures comunes dedicades a garantir sobirania: des de l'alimentària fins a l'energètica".

L'Obrador Mancomunat té el suport del Projecte Lliures, un fons solidari que dona finançament i suport tècnic a iniciatives socials i que el fan possible coop57, Òmnium Cultural i les Entitats Catalanes de l'Acció Social (ECAS). A més, també compta amb dos locals cedits per l'Ajuntament, en un d'ells es faran les formacions i en l'altre hi haurà el mateix obrador.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Neix la moneda ciutadana REC

- » La nova moneda digital fomenta la cultura local, en promociona el consum i el desenvolupament del barri.
- » Ja està en marxa una prova pilot a Sants i al Poble-sec, oberta a tota la ciutadania.

► El REC Cultural, la versió cultural de la moneda ciutadana digital REC, ja ha començat a circular a Barcelona des del passat 1 de setembre. Impulsada per l'Institut de Cultura de Barcelona (ICUB) i per l'associació NOVACT, entitat gestora de la moneda, ja està en marxa una prova pilot als barris de Sants i del Poble-sec, amb un import total de 200.000 euros i amb l'objectiu de testar el potencial de la nova moneda per estimular el consum, la producció i l'accés a la cultura local.

El REC Cultural, paritari a l'euro (1 € = 1 REC), es pot fer servir en centres cívics, botigues, espais de formació, sales de concerts i museus del Poble-sec i de Sants que s'hagin adherit a la iniciativa (és un llistat que va creixent, perquè no està tancat).

La iniciativa forma part d'una política pública que té una doble dimensió. Per una banda, democratitza l'accés a la cultura, perquè unes 500 famílies usuàries dels serveis so-

Si canvies 50 euros a RECS Culturals, en reps 75

cial d'aquests dos barris reben xecs directes de 200 RECS Culturals i se'ls fa acompanyament. I, per altra banda, promociona el consum de cultura, ja que, quan qualsevol ciutadà o ciutadana bescanvia euros a RECS Culturals, obté un 50% més per gastar en cultura. És a dir, si per exemple canvies 50 euros, reps 75 RECS.

La campanya finalitzarà el 28 de febrer del 2023 (o abans si s'esgota la bonificació), però els RECS Culturals adquirits podran seguir circulant i es podran continuar utilitzant als establiments adherits.

OBERT A TOTHOM

La prova pilot es porta a terme a Sants i al Poble-sec perquè són barris amb una intensa activitat cultural, ja que concentren molts establiments de comerç de proximitat cultural així com equipaments, entre els quals destaquen els museus de la muntanya de Montjuïc.

Ara bé, és important remarcar que, tot i que en aquesta prova pilot els RECS Culturals s'han de fer servir en aquests dos barris, no hi ha límits geogràfics per a la pro-

Foto: SORTKAT

Foto: SORTKAT

cedència dels beneficiaris: tota la ciutadania pot participar en aquesta campanya, que està oberta a tothom, no només al veïnat de Sants i del Poble-sec. De fet, la previsió és aconseguir la participació de prop de 1.000 ciutadans i ciutadanes.

QUÈ ÉS EL REC?

El REC (Recurs Econòmic Ciutadà) és la moneda ciutadana de Barcelona, exclusivament digital i d'ús voluntari entre les persones, entitats i comerços que l'accepten. Es pot fer servir descarregant-se l'aplicació mòbil REC Barcelona.

Després de provar-se amb èxit en el comerç local de l'Eix Besòs, en aquest cas de manera genèrica (sense acotar-ho a cap sector

Ara que comença el curs, als centres cívics de Sants i del Poble-sec podràs pagar les activitats i els tallers amb RECS Culturals. Foto: SORTKAT

REC Cultural

consum i en democratitza l'accés a la ciutadania fins al 28 de febrer

concret), ara es vol continuar explorant les seves possibilitats amb un enfocament sectorial i en un context territorial diferent, centrant-se en l'àmbit cultural. De fet, el REC Cultural és un projecte pioner perquè no existeix cap experiència més de moneda digital aplicada al món de la cultura.

PER QUÈ UTILITZAR-LO?

És que s'ha comprovat que, a través del REC, la despesa pública genera riquesa local, assegurant que els diners es queden i circulen als barris. L'objectiu últim de la iniciativa és afavorir l'economia local mentre es genera cohesió social.

En concret, el REC Cultural és, a més, una eina per potenciar el tei-

xit cultural local. Utilitzant aquesta moneda ciutadana es dona vida al comerç cultural de proximitat, es fa créixer la cultura local i s'afavoreix que els diners es quedin i circulin entre el teixit cultural més proper. Si es paga amb RECS Culturals als equipaments i establiments adherits de Sants i del Poble-sec, es reforça el compromís personal amb la cultura, s'hi dona suport i es participa activament en el seu teixit creatiu, a més de rebre el 50% de bonificació extra ja esmentat.

Un cop finalitzada aquesta prova pilot, i segons els resultats obtinguts, s'estudiarà la viabilitat d'estendre el projecte (que s'emmarca en el Pla de Drets Culturals de l'ICUB) a altres barris de la ciutat. ■

EN PRIMERA PERSONA ▶ La llibreria La Inexplicable és un dels establiments adherits al REC Cultural. La seva responsable, Gloria Arquillo (a la foto, a l'esquerra), valora el projecte perquè fomenta "que la gent del barri s'hi quedi per consumir cultura". "Tot el que sigui ajudar el teixit local és bo", remarca. / Foto: SORTKAT

M'interessa provar-ho: què he de fer?

- 1 Descarrega't l'App del REC a Google play o a l'App Store i registra-t'hi.
- 2 Al bàner, accepta les condicions d'ús i entra.
- 3 Automàticament s'obrirà el teu compte REC Cultural, des d'on hauràs d'operar per obtenir la bonificació.
- 4 Al botó blau de l'aplicació, bescanvia euros a RECS Culturals i rebràs un 50% més del que has recarregat.
- 5 Busca al mapa els establiments i equipaments culturals del Poble-sec i de Sants que accepten RECS Culturals i fes-hi les teves compres.

CONSULTA
els comerços
i equipaments
culturals adherits
llegint aquest QR
o a l'App del REC.

Més informació? Aquí la trobaràs

PUNTS D'INFORMACIÓ ▶ Durant tot aquest mes de setembre hi haurà punts informatius a diversos indrets dels barris de Sants i del Poble-sec on podràs trobar informadors del REC Cultural que t'explicaran el projecte, et lliuraran tríptics i, si ho necessites, t'ajudaran amb l'App. Aquests són els dies, els horaris i els llocs que tens a la teva disposició:

- ✓ Dimecres **7 de setembre**, de 10 a 13 hores, a la **plaça de les Tres Xemeneies**
- ✓ Dijous **8 de setembre**, de 16:30 a 18:30 hores, a la **plaça de Sants**
- ✓ Dilluns **12 de setembre**, de 16:30 a 18:30 hores, a la **plaça Bonet i Moixí**
- ✓ Dimecres **14 de setembre**, de 10 a 13 hores, a la **plaça del Sortidor**
- ✓ Divendres **16 de setembre**, de 10 a 13 hores, als **carrers de Creu Coberta i de Sants**
- ✓ Dimarts **20 de setembre**, de 16:30 a 18:30 hores, al **carrer Blai**
- ✓ Dijous **22 de setembre**, de 10 a 13 hores, als entorns del **Mercat d'Hostafrancs**
- ✓ Divendres **23 de setembre**, de 10 a 13 hores, als entorns del **Mercat de Sants**

▶ **OCCU: Oficina Ciutadana de la Cultura** ◀
(Palau de la Virreina · La Rambla, 99 · Telèfon: 93 316 10 00)

Associació de Comerciants

Creu

16a Fira Medieval Mágica de Creu Coberta

1-2
Octubre
2022

Col·labora:

REIVINDIQUEM LES DONES REMEIERES QUE ANOMENAVEN BRUIXES

Creu Coberta

Aquest setembre el Poble Espanyol inaugura

la programació d'activitats d'oci i cultura de la tardor

El pròxim 24 de setembre el recinte de Montjuïc inicia la seva programació de tardor, encapçalada per l'exposició Terra de l'Anell, una col·lecció privada de material exclusiu original, propietat de fans de la saga cinematogràfica més èpica i fantàstica de tots els temps. L'exposició, que s'inaugurarà el mateix 24 de setembre, estarà inclosa en l'entrada al Poble Espanyol i es podrà visitar de dilluns a diumenge, reservant cita prèvia.

Del 30 de setembre al 2

d'octubre, el Poble acull una nova edició de la ja mítica San Miguel Biergarten, festa de la cervesa i la gastronomia alemanya. L'esdeveniment cerveser per excel·lència de Barcelona oferirà delícies alemanyes, una gran varietat de cerveses, tasts, concursos, maridatges... i molta música! L'entrada serà gratuïta per a residents a Catalunya, però amb aforament limitat que es completarà per ordre d'arribada. Només garanteix l'accés a la festa la compra de menú anticipat.

Els dies 8 i 9 d'octubre, el Poble acull la primera edició del Mahou Bravas Fest Barcelona, on 10 restaurants de la ciutat oferiran les seves patates braves i el públic assistent, juntament amb un jurat expert, escollirà quin restaurant s'emportarà el premi a les millors braves de Barcelona! L'entrada serà gratuïta per a residents a Barcelona, però també amb aforament limitat que es completarà per ordre d'arribada. A més, s'oferiran tallers, actuacions en directe, DJs i sortejos!

TOTA LA INFORMACIÓ
ES POT TROBAR AL WEB

poble-espanyol.com

"La Muntanya"

Xarcuteria des de 1966

Q

OFERTA FANTÀSTICA!!
ESPATLLA IBÈRICA DE JABUGO

Sencera, desossada i llescada al buit

98,95€ / la peça

Els oferim una àmplia gamma de
Pernils de Jabugo - Salamanca
Trevez i embotits
de primera qualitat totalment garantida

CREU COBERTA, 45 - TEL.93 423 48 11 - 08014 BARCELONA

Farmàcia del Mercat

Hostafrancs

TANCAT PER DESCANS PERSONAL:
24 DE SETEMBRE, 12 D'OCTUBRE,
1 DE NOVEMBRE, 25 I 26 DE DESEMBRE

C/ Creu Coberta 95
08014 Barcelona
☎ 93 431 91 70
📞 646 69 03 21

Dilluns a Divendres 8:00 a 21:00
Dissabtes: 9:00 a 21:00
Diumenges: 9:00 a 21:00
Estem a prop teu

Hostafrancs

PLATS CUINATS
des de 1979

Obert de dijous a diumenge
de 10.30 a 15:30h

CONSELL DE CENT, 17 - 93 424 38 17 - www.platscuinatshostafrancs.com

PORTONOVO SILVESTRE

CERVESERIA-RESTAURANT

ESPECIALITATS
DE LA CASA:

Carns a la brasa
Pernil de Guijuelo.

MENÚ DEL DIA

11€

C/ Creu Coberta, 37 (tocant Plaça Espanya) Tel./Fax 932925395
salamanca@grupossilvestre.com
www.grupossilvestre.com

La plaça d'Artós, a la ciutat de Barcelona, és un dels punts neuràlgics i de trobada del jovent d'extrema dreta violenta. Foto: Pau Cortina/ACN

Un fantasma recorre Europa. No és una exageració. Ho diu l'Europol. I aquest fantasma, a diferència d'aquell d'Engels i Marx, és racista, masclista i homòfob. És el fantasma de l'extrema dreta.

L'agència de policia europea considera aquesta ideologia un dels principals riscos als quals s'enfronta el continent i alerta que el seu potencial de captació entre els joves creix dia rere dia. "La combinació de l'aïllament social i del temps dedicat a internet durant la pandèmia ha agreujat els riscos de topar amb ideologies extremistes violentes, propaganda i contingut terrorista, especialment publicada o difosa per a menors", assenyala l'Europol en el seu *Informe sobre la situació i tendències del terrorisme de la Unió Europea 2022*.

Es tracta de nois molt joves que, sovint, "encara viuen amb els seus pares, van a l'escola" i, a ulls de l'agència, amb freqüència tenen problemes psicològics i dificultats per relacionar-se amb els companys de classe. Els seus espais de trobada són "les plataformes i els serveis de jocs en línia", indrets que, d'altra banda, són "utilitzats pels terroristes de dreta per difondre propaganda adreçada a una generació cada cop més jove d'usuaris".

De fet, l'Europol ha arribat a detectar nens de 12 anys formant part de moviments d'extrema dreta. "Són xarxes aïllades, sense un lideratge clar ni estructures jeràrquiques", diu l'agència. Un moviment global *online* a través del qual es difonen un gran nombre d'ideologies i narracions que s'alimenten mútuament, com ara la teoria del "gran reemplaçament", l'ocultisme, la fascinació per les armes, l'entrenament militar, l'autodefensa o les tècniques de supervivència.

Podríem pensar que aquest perill se circumscriu a altres latituds europees. Malgrat això, per darrere de França –amb 41 detinguts–, Itàlia –amb 26– i Alemanya –amb 17–, Espanya, amb 9, és l'estat on més "terroristes d'extrema dreta" s'han arrestat en els darrers tres anys.

Així mateix, no es pot negar que la presència de l'extrema dreta entre els joves sigui una cosa estranya a casa nostra. A Catalunya, l'ascens d'aquesta ideologia entre el jovent s'aprecia en els resultats electorals obtinguts per Vox en les darreres eleccions catalanes. Dels gairebé 218.000 votants d'aquest partit, el 20% tenien entre 18 i 29 anys i la majoria eren homes.

EN ALERTA

Ara bé, quin és el perill real entre el jovent de la metròpoli? Divereses fonts consultades coincideixen a dir que no es tracta d'un problema apressant. Tanmateix, com veurem, es mostren preocupades per l'efecte dels missatges d'odi llançats a les xarxes socials i avi-

Joves i extrema dreta: la serp treu el cap?

Algunes veus creuen que no es tracta d'una amenaça, però altres situen la infiltració de l'extrema dreta entre el jovent com un dels principals problemes als quals s'enfronten les societats europees. Preguntem a educadors, docents i investigadors què en pensen. És un perill? El debat està obert.

sen del descontentament creixent entre el jovent. Per tot plegat, ja hi ha qui s'està preparant per si la serp treu el cap. És el cas de l'Ajuntament de l'Hospitalet, que fa sis anys va posar en marxa una estratègia municipal contra els extremismos violents, entre ells el d'extrema dreta.

El coordinador del Servei de Mediació Comunitària de l'Hospitalet, Óscar Negrodo, explica que l'estratègia té la voluntat de protegir persones vulnerables

perquè no siguin radicalitzades. "Hi ha joves amb un gran malestar que es poden sentir atrets pels posicionaments d'extrema dreta", assenyala Negrodo, que tot i això reitera que, almenys de moment, no s'han trobat amb cap cas que hagi requerit una intervenció urgent. "Detectem malestar, però per ara no és un problema important", apunta.

Aquesta estratègia comporta una coordinació entre diferents àrees de l'ajuntament, des de la

Guàrdia Urbana fins a Joventut o Esports. A més, els protocols d'actuació, que barregen una investigació policial i, si s'escau, una intervenció sociocomunitària, consideren en tot moment la persona radicalitzada una "víctima", a la qual es fa un acompanyament per redreçar el seu camí. Per detectar-ho, el Servei de Mediació compta amb una xarxa d'entitats i d'agents socials que hi col·laboren i que fan "d'orelles" a peu de carrer.

Però els que poden aportar un testimoni determinant sobre l'impacte de l'extrema dreta són els professors, que treballen dia a dia amb els joves. Parlem amb Manuel Domínguez, docent a l'Hospitalet, que assegura que avui dia no detecta més presència d'idees d'ultradreta entre els joves en comparació amb anys enrere. No obstant això, es mostra preocupat pels continguts als quals tenen accés a través de

La 'masclesfera'

● Parlar d'extrema dreta i joves és parlar d'internet. Com s'ho ha fet aquesta ideologia per aconseguir contaminar la xarxa? El cert és que ha sabut aprofitar-se d'un ciberespai que premia els insults i les notícies falses. "Fins al 15M, les xarxes estaven dominades per un discurs més progressista", afirmen des del col·lectiu d'investigació especialitzat en xarxes Proyecto Una. A partir d'aquell moment, internet va viure un procés de privatització i van aparèixer les grans plataformes socials que avui dia vehiculen la nostra vida online.

poracions l'han tractat amb laxitud perquè en treuen rèdit", afirmen.

Tot això ha fet que en els darrers anys internet s'hagi omplert de creadors de contingut netament feixistes i amb un discurs adreçat als homes joves. És el que en anglès s'anomena *manosphere* i que en català es podria traduir com a *masclesfera*. Un seguit de fòrums, blogs i videoblogs misògins i racistes. Amb tot, en el cas espanyol, i a diferència dels Estats Units, aquest discurs fuig del feixisme pur i dur. "Són misògins o neoliberals i no tan racistes... El que volen és guanyar

Xarxes socials com Facebook, Twitter o YouTube tracten amb laxitud els missatges d'odi que difonen l'extrema dreta perquè en treuen rèdit econòmic

Xarxes com Facebook, Twitter o YouTube es basen en l'economia de l'atenció. Els continguts que hi triomfen són els compartits, i no els de més qualitat. "En aquest context, l'extrema dreta, sovint ajudada per grans inversions, ha vampiritzat moltes de les estratègies que feia 10 anys que ja s'utilitzaven, com coordinar-se per fer *hashtags* o omplir Twitter de comentaris", diuen des de Proyecto Una. Per a aquest col·lectiu, la manera en què les xarxes socials han organitzat el ciberespai beneficia l'extrema dreta. "La lògica de l'insult, de la confrontació i el *troleig* va com anell al dit a la ultradreta, perquè ha demostrat que no té cap mena d'ètica i les grans cor-

diners, i han trobat un nínxol de mercat insultant el feminisme", diuen des de Proyecto Una. En són exemple personatges com Un Tío Blanco Hetero, Roma Gallardo o Dalas Review. Els seus vídeos atacant el feminisme o fent apologia del mateix pensament que Vox tenen milions de seguidors. De fet, Dalas Review acumula 2.600 milions de visites a YouTube i Roma Gallardo, 200 milions.

Malgrat tot això, l'investigador del CIDOB Moussa Bourekba assenyala que "hi ha un clixé pel que fa a la radicalització online dels joves"; ja que, com passa amb el gihadisme, en realitat la radicalització necessita "un component offline" per completar-se.

YouTube i de les xarxes socials, on hi ha "professionals de la mentida" que intoxiquen amb material que no té filtre. Sovint, amb missatges que vinculen la immigració amb la delinqüència i la brutícia.

"COM SECTES"

Aquests missatges racistes són la porta d'entrada que permet a l'extrema dreta connectar amb el jovent. "Els processos de radicalització comencen quan les organitzacions exploten els greuges reals o percebuts que viuen els joves", explica l'investigador del CIDOB Moussa Bourekba. L'extrema dreta els ofereix explicacions simples a problemes complexos i així aconsegueix apropar-se als joves. Si un noi, per exemple, veu que no té feina i se sent frustrat per aquest motiu, pot arribar a creure que la culpa és de les persones que venen d'altres països o de les dones.

En aquest sentit, les notícies falses són una arma imprescindible per captar els joves. "L'extrema dreta violenta s'ha descentralitzat per convertir-se en un fenomen global: ho veiem clarament en la desinformació", explica Bourekba. És el cas, per exemple, de la teoria del "gran re-

emplaçament", que va néixer a França als anys setanta, va viatjar als Estats Units i ha acabat desembarcant a Catalunya. Aquesta teoria considera que la població blanca cristiana està sent substituïda per pobles no europeus a través de la migració.

Però la captació no només es basa a exaltar els greuges percebuts pel jovent. Els menors es troben en un moment convuls tant biològic com social i l'extrema dreta intenta apropar-s'hi amb discursos persuasius. "Els diuen que satisfaran les seves necessitats de pertànyer a un grup si se senten sols o que els donaran feina", diu Bourekba. "Són estratègies semblants a les de les sectes", puntualitza. És per això que, segons afirma l'Europol, les xarxes socials d'extrema dreta hi juguen en un paper fonamental, ja que construeixen una idea de comunitat i de pertinença i són espais on els reclutadors poden trobar noves víctimes.

Finalment, l'extrema dreta també s'aprofita d'un altre factor: l'esperit de rebel·lia dels joves. "Constantment es vanten de ser políticament incorrectes, quan en realitat es refereixen a ser racistes i misògins", avisen des del col·lectiu d'investigació especia-

"Hi ha joves amb un gran malestar que es poden sentir atrets pels posicionaments d'extrema dreta, però per ara no és un problema important"

"L'aïllament social durant la pandèmia ha agreujat els riscos de topiar amb ideologies extremistes violentes i amb propaganda publicada o difosa per a menors"

litzat en xarxes i extrema dreta Proyecto Una.

Domínguez corrobora aquesta idea quan recorda que el jovent "sempre vol anar en contra de la ideologia hegemònica o del professor". També ho pensa el polític i sociòleg Fidel Oliván, coordinador del llibre *El toro por los cuernos*, on s'analiza l'ascens de Vox i la relació entre l'extrema dreta i el vot obrer. "Els joves han de trobar el seu lloc", afirma Oliván, el qual creu que la radicalització d'extrema dreta arriba només a un grup molt concret de joves.

"SOCIETAT RACISTA"

Sigui com sigui, des de l'oficina de l'estratègia BCN Antirumors posen èmfasi en el racisme que impregna la societat, molt sovint la porta d'entrada per abraçar idees d'ultradreta. De fet, avisen que hi ha una "fantasia" per la qual ens pensem que vivim en una societat no racista. Des d'aquesta iniciativa, que es dedica a fer formació a joves sobre racisme i discriminació, assenyalen "manances" en el sistema educatiu pel que fa al racisme i proposen una "mirada estructural" sobre aquest fenomen. L'ascens de Vox, afegeixen, no seria més que la visi-

bilització d'un discurs que ara es legitima. En aquest sentit, Domínguez recorda que les opinions racistes o masclistes –o políticament incorrectes, com li agrada dir a més d'un– abans no es manifestaven tan obertament com ara.

Tanmateix, Oliván hi posa un bri d'esperança i apunta que els joves d'avui han nascut en la "multiculturalitat", fet que juga a favor a l'hora d'evitar l'expansió de l'extrema dreta. En aquesta línia, des del col·lectiu Versemblant, que treballa per combatre els discursos ultres a través de la música rap, no consideren que els joves siguin més racistes o masclistes "ara que fa cinc anys", tot i que alerten d'un cert decaïment entre el jovent. La pandèmia, la guerra, l'escalfament global i la crisi empenyen la por, un sentiment que, citant un savi cinematogràfic, porta a la ira, a l'odi, al patiment i, finalment, al costat tenebrós.

Un reportatge d'Albert Alexandre i Francisco J. Rodríguez

L'Ajuntament finançarà el 50% del que costa la instal·lació de portes automàtiques en locals comercials per tal que puguin ser energèticament més eficients. Donarà un màxim de 2.000 euros a cada local interessat.

Creu Coberta fa un bon balanç dels diumenges comercials

HORARIS ▶ El pròxim 11 de setembre no només serà el dia de la Diada Nacional de Catalunya, també el darrer diumenge en el qual els comerços i els centres comercials de les considerades àrees turístiques podran obrir. Una d'elles és el districte de Sants-Montjuïc. Des d'allà el president de l'Associació de Comerciants Creu Coberta, Lluís Llanas, fa un bon balanç dels quatre mesos que ha durat aquest mesura. "La gent ha quedat bastant satisfeta, els nivells de vendes han arribat gairebé als del 2019, tot i la inflació", celebra. "La mesura ha contribuït a la recuperació econòmica", afegeix.

La mesura va arrancar el passat mes de maig. Foto: Ajuntament

Una de les raons per les quals, diu Llanas, "han funcionat" els comerços oberts els diumenges és perquè hi ha hagut turisme al barri d'Hostafrancs. Tot i això, Llanas no oblidat tots els establiments que en els darrers mesos s'han vist obligats a tancar per la pandèmia. En aquest sentit, afegeix, caldria

un pla de xoc de l'Ajuntament per reactivar les zones afectades.

A escala de ciutat, el vicepresident de Barcelona Comerç, Pròsper Puig, afirma que la major part dels negocis que han obert es troben al centre i que la majoria dels comerços locals no s'han afegit a la mesura. "S'han beneficiat els centres comer-

cial, les grans empreses o les cadenes", indica. Paral·lelament, subratlla, els diumenges comercials no han repercutit negativament als petits establiments que no han obert. "L'horari és de les 12 a les 20 hores, un horari que va molt adreçat al turisme. No hi ha hagut translació de les compres", assenyala.

Creucoberta dona suport al Festival Vive México

CULTURA ▶ El Festival Barcelona Vive México, organitzat per una entitat associada a l'Associació de Comerciants Creu Coberta, Mex-Cat, té una fira molt especial com a activitat estrella, i la bona notícia és que està a punt de celebrar-se. Es farà els pròxims 10 i 11 de setembre al Poble Espanyol i hi haurà una oferta molt variada d'activitats, com ara lluita lliure, mariachis, dansa, concerts, parades d'artesanía, una desfilada de moda i, entre altres, actes relacionats amb la cultura popular mexicana.

El millor de tot és que el programa del Barcelona Vive México, que principalment se celebra a Sants-Montjuïc, no s'acabarà amb la fira del Poble Espanyol. En els pròxims dies, hi haurà exposicions, cinema, una ruta per la Barcelona més mexicana, monòlegs, la presentació d'un llibre, conferències i, entre altres, lectures poètiques. Tot i que la majoria dels actes es faran aquest setembre, el festival no s'acabarà fins al 13 d'octubre amb l'estrena d'un espai d'artesanía mexicana que obrirà al carrer París.

Un moment d'una edició anterior. Foto: Facebook (@BarcelonaViveMexico)

Creu Roja

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

900 104 971

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA incl.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhev / Ukrainian Red Cross Society

la Barcelona desconeguda

La Casa
dels **Barris**

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

GERMANS
HOMS
DES DE 1852

LLOGA 3 DIES I PAGA'N NOMÉS 2

**Tarifa caps
de setmana**

Lloga la màquina
un divendres i torna-la
dilluns, pagant només
2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

DIY
D'HOMS

DO IT YOURSELF, FES HO TU MATEIXI

3x2

CAP DE SETMANA

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) [y](#) @homs1852

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

El Centre Cívic Can Deu, un emblema de les Corts

LES CORTS/ Al cor del barri de les Corts, a l'emblemàtica i animada plaça Concòrdia, hi ha un tresor patrimonial de gran valor. Parlem de l'edifici neogòtic que ocupa el Centre Cívic Can Deu, que és tot un icona d'aquest punt del districte i la ciutat.

D'una banda, el seu valor arquitectònic es fa evident només fent un cop d'ull a la història d'aquest espectacular edifici d'estil neogòtic. Va ser construït a finals del segle XIX sota la direcció de l'arquitecte Eduard Mercader i Sacanxa amb components típics de l'època, com ara els elements treballats en ferro o el balcó corregut de la façana lateral. L'edifici va ser reformat per l'Ajuntament l'any 1984, quan es va decidir utilitzar-lo per acollir el Centre Cívic Can Deu.

D'altra banda, és precisament el fet que des de fa més de 30 anys sigui un espai de

L'històric edifici situat a la plaça Concòrdia va ser projectat a finals del segle XIX per l'arquitecte Eduard Mercader i Sacanxa

referència a les Corts el que li dona un valor més enllà de l'arquitectura. I és que Can Deu és un punt de trobada social i cultural per als veïns del barri, que des de fa molts anys tenen aquest lloc com un dels eixos vertebradors més importants de l'activitat cultural de les Corts.

Foto: Ajuntament

En aquesta línia, també mereix una menció especial la seva cafeteria, un magnífic espai d'aires antics amb taules de marbre blanc i grans finestres amb vitralls que s'obren als preciosos jardins de l'edifici, on també hi ha tauletes per prendre alguna cosa i relaxar-se. Les seves reminiscències modernistes fan que sigui gairebé obligatori aturar-s'hi per prendre alguna cosa i passar-hi una bona estona.

LA FAMÍLIA DEU

I d'on prové el nom de Can Deu? Doncs de la família Deu, que fins a l'any 1929 va tenir l'edifici com la seva casa particular. Els Deu es dedicaven a l'elaboració de licors i Josep Deu i Estacó és el primer membre conegut de la saga, ja que va ser el fundador de la societat 'Josep Deu i Cia' l'any 1874. Va ser el seu fill, Josep Deu i Mata, industrial i filàntrop, qui va encarregar la construcció

de l'edifici. A l'empresa dels Deu, que va tenir el moment de màxima esplendor a principis del segle XX, hi van arribar a treballar molts cortsencs. Els licors que es feien a l'empresa, famosos per la seva qualitat, eren tan coneguts entre el poble que van passar a formar part de les dites populars. En són exemples, expressions com "Va ser un banquet de Cal Deu" o "Es va armar la de Cal Deu".

El Mercat de la Barceloneta, tradició i modernitat al barri mariner de la ciutat

CIUTAT VELLA/ El barri mariner de la Barceloneta té, en el seu centre neuràlgic, un dels mercats de la ciutat que representa millor els conceptes de tradició i modernitat. I és que aquest mercat, inaugurat l'any 1884 per abastir el veïnat de tota mena de productes –sobretot peix i marisc–, manté el seu esperit centenari tot i haver estat reformat el 2007.

L'edifici va ser projectat per Antoni Rovira i Trias com un espai ampli i funcional que substituïa les parades tradicionals a l'aire lliure. Va funcionar durant unes quantes dècades, durant les quals va ser un òrgan vital al barri, fins que, a principis del segle XXI, la necessitat d'una remodelació es va fer evident. La seva modernització va anar a càrrec de l'arquitecte Josep Milàs, que va respectar l'estructura original de ferro forjat i parets de maó. Un dels aspectes més destacats de la reforma va ser la col·locació de plaques solars.

Així doncs, des de fa 15 anys el Mercat de la Barceloneta és un dels mercats municipals que combina les exigències dels temps actuals sense perdre la seva essència.

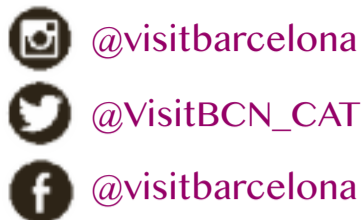
Foto: Aj.

Un oasi de tranquil·litat a Sant Gervasi-Galvany

SARRIÀ – SANT GERVASI/ Palmeres i pins alts. Aquesta és la benvinguda que ofereixen els Jardins de Moragas, a Sant Gervasi-Galvany (carrer Tavern, 1), a tothom qui els visita. Són un petit oasi de tranquil·litat format per un camí sinuós i amb trams d'escales de pedra que condueixen al seu cor. El camí envolta el parc, que té zones de descans amb bancs i també una àmplia zona oberta amb una àrea de joc infantil accessible. Des del 1957 són propietat de l'Ajuntament i abans ho havien estat dels germans Joaquín i Maria de la Concepció de Moragas.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

La bellesa poètica dels jardins de Mossèn Jacint Verdaguer

Foto: Ajuntament

SANTS – MONTJUÏC/ Als peus del Castell de Montjuïc, al barri del Poble-sec, on antigament hi havia una pedrera, hi ha uns dels jardins més bonics de la ciutat, els de Mossèn Jacint Verdaguer. Dissenyats per Joaquim Maria Casamor, es van inaugurar l'any 1970 i són un dels tres parcs de Montjuïc dedicats a poetes catalans, juntament amb els de Joan Maragall i Costa i Llobera.

En les seves gairebé cinc hectàrees d'extensió, la bellesa dels seus paisatges és el principal denominador comú. Amb un cromatisme espectacular, els jardins estan farcits de lliris, tulipes, narcisos i jacints, entre altres flors, així com desmais, eucaliptus, pollancre, magnòlies... Una varietat d'espècies que fa que a cada estació l'encant sigui diferent i el paisatge, variat.

En paral·lel, d'aquests jardins també cal destacar les seves zones d'aigua. Les basses situades a la part alta, repartides i connectades entre si al llarg d'una escalinata, en són les grans protagonistes. L'aigua baixa des d'un petit estany allargat, que dona pas a un pont de fusta que arrodoneix la presència d'aquest racó, on hi ha un dels accessos al recinte. Escales avall, també hi podem trobar un llac i una zona amb grans arbres dispersos que comunica aquests jardins amb els de Joan Brossa.

DUES ESCULTURES DE DONA

La bellesa natural d'aquests jardins no n'és l'únic atractiu. També cal destacar-hi les dues escultures de dona: *La Noia dels lliris*, de Ramon Sabi, i *Maternitat*, de Sebastià Badia.

La primera, un homenatge a Mossèn Jacint Verdaguer, està situada prop del llac, i la segona es troba al costat de la caseta dels jardins, sota un gran pi marítim.

Una altra curiositat, tal com s'aprecia a la fotografia, és el fet que, si es visiten els jardins durant la primavera, es podrà veure, a l'entrada principal, un gran escut de Barcelona fet per plantes bulboses i emmarcat per grans magnòlies que, quan floreixen, formen un conjunt espectacular.

Tot plegat fa que els jardins de Mossèn Jacint Verdaguer siguin un lloc idoni per a tot hom qui vulgui descansar o passejar una bona estona, al mateix temps que també s'hi pot gaudir d'unes magnífiques vistes de la ciutat envoltat de natura des d'un indret privilegiat com és la muntanya de Montjuïc.

Gràcia

Modernisme amb aspecte medieval

Obra de l'arquitecte Josep Vilaseca i Casanovas, la Casa Comas d'Argemir és una residència modernista que data de l'any 1904 i que està situada al número 92 de l'avinguda República Argentina, al barri de Vallcarca i els Penitents. Vilaseca i Casanovas és conegut per ser l'autor de l'Arc de Triomf.

L'edifici destaca pel seu estil modernista amb aspecte medieval, ja que pertany al corrent historicista que tan de moda estava en aquell moment, i que consistia a interpretar i recrear, de manera més o menys lliure, estils anteriors com ara el mudèjar o, en aquest cas, un d'època medieval.

INSPIRACIÓ FRANCESA

La torre circular a la cantonada i l'aspecte fortificat de la casa deixen molt clara la font d'inspiració de Josep Vilaseca i Casanova: la recreació lliure dels *châteaux francesos* de l'edat mitjana, edificis (castells) que coneixia molt bé l'arquitecte. Mitjançant aquest disseny peculiar, els propietaris també tenien com a objectiu mostrar la riquesa i el rang social que posseïen.

Estem parlant, doncs, d'una obra totalment eclèctica que barreja les formes bàsiques d'un castell medieval amb elements purament modernistes, com ara l'ús de l'arc parabòlic a l'entrada o la ceràmica vidriada a la coberta de la torre.

Foto: Ajuntament

La Casa Planells: l'obra mestra de l'arquitecte Josep Maria Jujol

Foto: Ajuntament

EIXAMPLE/ "Em vaig quedar parat davant la casa sense saber per què. La gent passava i em preguntava si em trobava bé". Aquestes paraules les va pronunciar el famós actor estatunidenc John Malkovich l'any 2010 fent referència a la primera vegada que va veure la Casa Planells, l'obra mestra de l'arquitecte modernista Josep Maria Jujol, que també fou un estret col·laborador d'Antoni Gaudí.

Encàrrec del contractista Evelí Planells, la Casa Planells, situada a l'avinguda Diagonal, va ser construïda entre els anys 1923 i 1924 i es considera l'últim edifici que es va projectar a Barcelona seguint els corrents modernistes, tot i que a la part del carrer Sicília té un estil que ja s'acosta més al racionalisme, amb un lateral rectilini. La casa és tot un prodigi, ja que està construïda sobre un solar

molt petit, de 80 metres quadrats, i la genialitat de Jujol va consistir, sobretot, a construir habitatges de 120 metres quadrats jugant amb dos pisos, materials senzills i formes corbes.

Pel que fa a l'interior de l'edifici, un dels seus aspectes més destacats és el disseny de l'escala i la barana de ferro forjat. També destaquen la columna principal i els mosaics. "Jujol sempre crea coses noves a través dels materials més pobres. No és un treball de rics, creat a partir de rics i per a rics. Per això és més intens, es mou i s'agita", va dir també Malkovich de l'obra de Jujol.

La Casa Planells va ser rehabilitada l'any 2012 i la façana es va pintar aplicant silicats en un color groc que li donen un aire més actual. Un tresor que cal protegir.

Malgrat haver perdut la categoria pels descensos compensats, el conjunt de Borja López conservarà la seva plaça a 3a Divisió RFEF després de la resolució del Juez Único de Competiciones no profesionales sobre el Dux Internacional de Madrid. La UE Sants debutarà el pròxim 11 de setembre visitant la UE Rapitena.

Manuel Royo, un savi generós

» L'aragonès va ser tres cursos preparador físic d'una UE Sants que va ascendir a Tercera Divisió
 » "A vegades, durant el partit, se m'apropaven jugadors i em deien que el rival ja no podia més", recorda

Toni Delgado
SANTS

"L'aigua m'atreu tant que sento que em crida... Quan fa hores que no m'hi fico, gairebé estic empipat. A més, fer immersió em regala silenci, plaer i la naturalesa en estat pur", confessa Manuel Miguel Royo (Zaragoza, 1948), mentre observa la piscina exterior del Complex Esportiu Municipal l'Hospitalet Nord. Duu al coll un regal molt especial de sa mare, la Matilde, un penjoll de dofi, l'animal amb qui se sent més identificat.

Arquitecte tècnic, advocat i entrenador nacional de nivell 3 (UEFA PRO), Royo és un savi generós que necessita aprendre, compartir i ajudar. Podria escriure un llibre ple d'anècdotes i experiències, i segur que hi enraonaria sobre la seva etapa com a preparador físic de la UE Sants dirigida per Vicenç Junqué. "Els dos buscàvem la millora de les condicions tècniques, tàctiques i físiques de cada futbolista", explica l'entrevistat, peça clau en els dos ascensos del grup, l'últim a Tercera Divisió, en tres cursos.

"A vegades, durant el partit, se m'apropaven alguns jugadors i em deien que el rival a qui defensaven ja estava obrint la boca perquè no podia més", recorda. La plantilla va regalar-li un trofeu amb la figura de dos jugadors disputant una pilota aèria. Era l'obsequi ideal, perquè Royo, entre altres aspectes, els va ajudar a millorar la seva ca-

pacitat de salt aplicant la pliomètria, tècnica que ja s'utilitzava a l'atletisme i que no era habitual al futbol.

L'aragonès està enamorat de la seva família i dels esports, que veu com "una eina per a la formació integral de l'individu i que també ha de ser la prioritat de les universitats". "Un o una estudiant que practica un esport federat distribueix millor el seu temps i té el cap més moblat perquè afronta compromisos i responsabilitats afegits", defensa Royo, que petoneja, orgullós, l'escut del Club Esportiu Universitari, de la Universitat de Barcelona (UB).

El *Sitari* és el club de la seva vida: el va presidir durant 16 anys, i també va ser president de les seccions d'atletisme i de futbol. A més, va ser 28 anys el seleccionador i entrenador de la secció de futbol de la UB. La seva dedicació a l'esport universitari li ha donat infinites satisfaccions personals i dos reconeixements oficials: el juny de 1995 la UB li va lliurar una de les primeres cinc medalles al mèrit esportiu i l'any 2018, quan va anunciar que deixava la selecció de la UB, va rebre un sentit homenatge i una placa.

COMPARTIR

"Vaig compartir i compartiré sempre aquests reconeixements amb les persones que al llarg de la seva vida han tret temps del seu oci, la família i les amistats per a contribuir a la millora de l'esport. Hi ha molta gent que, com jo, ho ha fet de manera altruïsta", explica. La seva dona,

Manuel M. Royo amb la medalla al mèrit esportiu. Foto: Toni Delgado

l'Antònia Ventura, ens escolta atenta i diu que sí amb el cap. Es nota que formen un gran tàndem. En la seva etapa com a president del Club Esportiu Universitari Royo va impulsar i dirigir el curs d'iniciació esportiva per a nens i nenes en diferents disciplines.

A l'entrevistat li encanta observar i preguntar, i té facilitat per connectar amb les persones. Mai oblidarà aquelles dues hores que, amb 19 anys i amb uns

amics, va compartir amb el Pare Estanislau, un ermità i monjo de Montserrat: "Recordo que l'home vivia sol a dalt de la muntanya, pujava el menjar per a tota la setmana i tenia un fogonet, i baixava per a fer la missa conventual. No aixecava la veu, tenia un parlar agradable, més que enraonar et preguntava... Em va impressionar".

D'aquella conversa Royo en va treure moltes conclusions i, sobretot, moltes preguntes. "Fa-

cis el que facis, estigues per allò i fes-ho plenament. Ja sigui una conversa amb un amic, una partida d'escacs...', ens va dir. És una norma de vida que intento aplicar i transmetre a tothom sempre", assegura.

LA MENTIDA

Si hi ha una cosa que no suporta Royo és la mentida i, encara menys, si la veu al futbol, el seu esport d'equip favorit. "Si competeixes has de ser respectuós amb rivals, el cos arbitral, el reglament, el públic... No pots fer teatre ni trepitjar, literalment, ningú. Aquella frase de 'se li han creuat els cables' no té cap sentit. Quan es diu això, és perquè aquella persona ja té els cables creuats. Un juga com és", defensa l'aragonès, que ha corregut maratons, ha participat en triatlons, ha completat la Quebrantahuesos o la Treparriscos amb la bici...

Fins que les lesions li han dit prou. Encara no ha superat el dol de no poder córrer. "Soc incapaç d'anar a veure una maratón perquè quan veig passar els i les participants, se'm fa un nus a la gola i em poso a plorar", confessa Royo. Ara fa natació i bicicleta estàtica. "Procuo conservar-me i estar en forma", confessa. Els sis nets, tres nois i tres noies, li donen molta vida i tots estan enamorats també dels esports.

"Les passions han de ser respectades i reconegudes com una part fonamental de la persona. Sense passions la vida seria molt avorrida, eh", tanca Royo abans de ficar-se a l'aigua. Ara li brillen encara més els ulls.

CBÉJAR
CLÍNICA DENTAL

Béjar, 18
08014 Barcelona - Tel. 93 325 55 43

ODONTOLOGIA GENERAL
ORTODONCIA
IMPLANTS
PRÒTESIS DENTALS

- Pressupostos sense compromís
- Finançament per mesos
- Preus especials a la tercera edat

CONFIA EN LES PERSONES
CONFIA EN NOSALTRES

**15% DTE. PRESENTANT
AQUEST ANUNCI**

Cuideo

Cuidados a domicilio por hora | Servicios en Barcelona

Cuidadoras profesionales y de confianza

Contrata las horas que necesitas, sin permanencia

Desde 9 eur/h

En 24h cuidando a tu mayor

www.cuideo.com

PRESUPUESTO EN 1 HORA

T. 93 552 0021

Hotels que són autèntiques joies
Coneix l'Especialització Monument

B^{HH}
 Gremi d'Hotels de Barcelona

espai línia

La Casa dels Barris

Girona, 52
 Dreta de l'Eixample

Entrada lliure
 9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
 9:00h a 14:00h els divendres

Ajuntament de Barcelona

EMERGÈNCIA CLIMÀTICA

**AJUDA'NS
 A PROTEGIR
 EL PLANETA**

#EmergenciaClima

Necessitem la teva firma!

VicenteFerrer

Més info a:
www.fundacionvicenteferrer.org

No t'ho perdís

Foto: Twitter (@LaSetmana)

La Setmana

El Moll de la Fusta de Barcelona tornarà a ser aquest any l'escenari de la Setmana del Llibre en Català, que se celebrarà del 9 al 18 de setembre. Al llarg d'aquests dies hi haurà presentacions de llibres, signatures, concerts, recitals i itineraris literaris, entre altres activitats. Hi participaran, a més, quatre autors internacionals: Ken Follet, Tatiana Tibuleac, Daniele Mencarelli i Robert Kolker. També hi haurà propostes per als més petits, ja que l'organització de l'esdeveniment ha volgut oferir una Setmana més familiar que mai, així com una programació especial per a joves.

Famosos

Des de la desfeta de la *boy band* One Direction l'any 2016, Harry Styles (Redditch, Regne Unit, 1994) ha construït i consolidat una carrera en solitari que no té res a envejar a l'èxit que havia aconseguit amb el seu antic grup. En paral·lel, s'ha introduït en el món del cinema i aquesta tardor s'estrenen dues pel·lícules que protagonitza: *Don't worry darling* i *My Policeman*. Però aquests dies Twitter Catalunya l'ha convertit en *trending topic* per un altre motiu: ha diferenciat Catalunya d'Espanya. A l'apartat de la seva pàgina web que anuncia els concerts de la gira *Love on Tour*, diu que actuarà el 12 de juliol de 2023 a "Barcelona, Catalonia", mentre que el dia 14 ho farà a "Madrid, Spain". Aquest detall ha despertat l'enginy de molts tuitaires catalans, que ja l'han adoptat com un compatriota més i l'han rebatejat amb el nom d'Enric Estils.

La fitxa

QUI ÉS?

H A R R Y S T Y L E S

ÉS FAMÓS PER...

Ser cantant i ara també actor

El seu salt a la fama va ser amb el grup One Direction

QUÈ HA FET?

Diferenciar Catalunya d'Espanya

Al seu web diu que actuarà a "Barcelona, Catalonia"

A LES XARXES...

Enric Estils

Els usuaris de Twitter més enginyosos l'han rebatejat

Llibres

Les hores noves
Julià Guillamon

Les hores noves pren com a referent el llibre de Josep Pla *Les hores* (1953) i l'adapta a un entorn canviant en el qual molts hem perdut la relació amb la natura. Parla de plantes, conreus i bèsties, de gent que encara viu de la terra i del bosc, de muntanyes i rieres, de cases de pagès buides i habitades, dels fenòmens atmosfèrics i dels canvis del paisatge durant l'any.

Teatre

El bon policia
Santiago Rusiñol

Una afilada comèdia de Santiago Rusiñol que en la seva estrena, el 1905, va provocar un gran enrenou de crítica. 115 anys després, la història de supervivència de dos amics en un temps (també) de crisi, l'amor i un seguit d'embolics hilarants tornaran a posar en evidència els prejudicis socials i l'arbitrarietat de la justícia.

Al teatre El Maldà de Barcelona.

Música

Dies d'atrezzo
Da Souza

16 de setembre: aquesta és la data en què veurà la llum el sisè disc de Da Souza, *Dies d'atrezzo* (Bankrobber). El grup mallorquí encapçalat per Lluís Cabot ha triomfat aquest estiu amb un dels avançaments d'aquest nou àlbum, *24/7*, i ara ja ha posat en marxa el compte enrere per ensenyar al món el treball discogràfic complet, que segur que no decebrà.

Pelis i sèries

42 segundos
Dani de la Orden i Àlex Murrull

Pocs mesos abans dels Jocs Olímpics de Barcelona 92, la selecció espanyola de waterpolo necessita un canvi per no fer el ridícul jugant a casa seva. Aleshores arriba un nou entrenador, dur i amb tècniques qüestionables. A més, a l'equip hi ha dos líders enfrontats: Pedro García Aguado i Manel Estiarte. Tot i això, amb molt d'esforç, aconsegueixen fer història.

Barcelona com mai l'has vist

» L'exposició 'La Barcelona desconeguda' ja es pot visitar gratuïtament al nou Espai Línia
 » Recull patrimoni històric, arquitectònic i cultural que hi ha repartit per tota la ciutat

Conèixer l'entorn més immediat, més proper, i aprofundir-hi reforça el caràcter col·lectiu d'un projecte de barri i de ciutat. Ens apropa a la història dels carrers i de les places on vivim, i fent-ho s'enforteix el sentiment de pertinença que transcendeix l'individu per situar-lo també en el plànol del projecte col·lectiu que són els barris i les ciutats. Proximitat allunyada de l'experiència que deixa fotografies però no deixa marques.

L'exposició *La Barcelona desconeguda*, que ja es pot visitar gratuïtament al nou Espai Línia del carrer Girona, 52 de Barcelona, vol ensenyar i explicar una Barcelona de proximitat, la que és més propera al ciutadà i al veí. Vol fer aflorar el patrimoni històric, arquitectònic, cultural... que hi ha repartit per tota la ciutat. Perquè la democratització cultural també requereix focalitzar-se en el que roman ocult i desconegut per posar-ho a l'abast de tothom.

Descobrir i ensenyar. Això és el que fa aquesta exposició escollida per estrenar Espai Línia, el

qual vol convertir-se en un centre de trobada de tots els barris metropolitans: la Casa dels Barris.

A *La Barcelona desconeguda* s'hi pot descobrir la història de la Casa de la Lactància, la Casa del Dimoni, l'herència medieval del nucli de Santa Eulàlia de Vilapicina, un centre cívic instal·lat en una antiga capella, el passat de les bugaderes d'Horta al carrer d'Aiguafreda, una parròquia per conèixer un altre Gaudí, la papallona modernista de la Casa Fajol o l'aqüeducte de Ciutat Meridiana, entre altres tresors que segur que et sorprendran.

HOTELS QUE SÓN AUTÈNTIQUES JOIES

► En el marc de l'exposició *La Barcelona desconeguda*, un gran mural està dedicat als hotels amb l'Especialització Monument: establiments que han nascut i crescut amb la ciutat i que tenen una història única i especial. Divuit tresors que el Gremi d'Hotels ha distingit i que has de conèixer.

L'exposició, molt visual i en gran format, és al nou Espai Línia del carrer Girona, 52 de Barcelona. Fotos: Línia

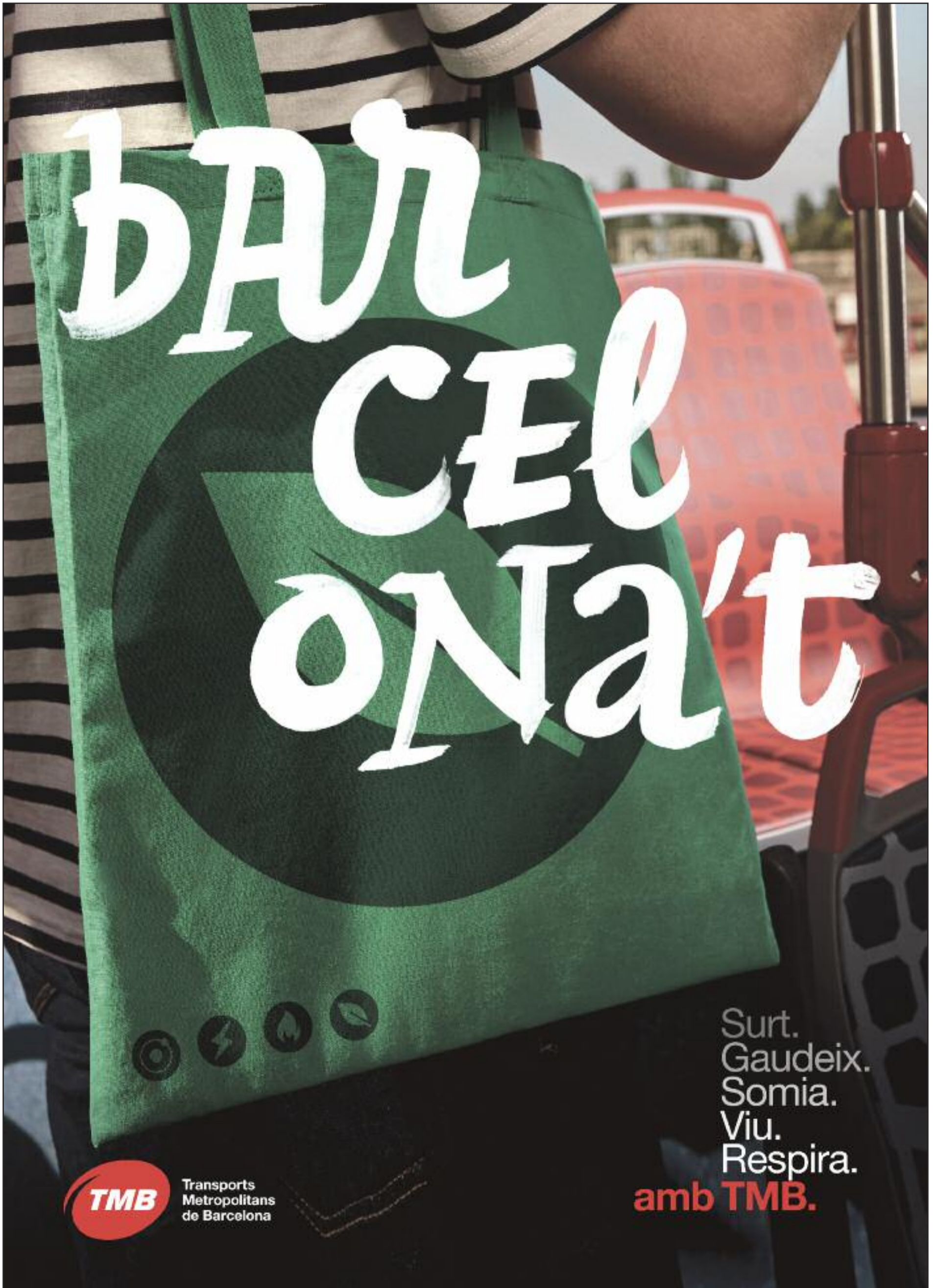
EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

UNHCR ACNUR
 La Agencia de la ONU para los Refugiados
 comité español

DONA ARA A

ayudaucrania.com
 Bizum – Codi: 01151
 ES86 2100 2262 1802 0040 3932

Transports
Metropolitans
de Barcelona

Surt.
Gaudeix.
Somia.
Viu.
Respira.
amb TMB.